

Dzungle Thajska (cast 4.)

Posledná úprava Tuesday, 26 February 2008

Obehli sme na pekaciku celý ostrov, samozrejme s prestávkami, a zakotvili večer pri našich chatrkách. Pozerame doprava, dolava, zachod, ventilátor, skryňa, dobre, stacilo by, ide sa na večeru, však pekač je prenajatý na celý deň a benzín v ňom zvyšilo, nie?

Odkrútili sme sa do neďalekého centra nikde nekoncej dediny, našli čosi ako "zjedz koľko vladzes", odstúpili masinu na kraj cesty a išli obzrieť ponuku a cenu. Cena fajn, celkom prijateľná, netrúfam si teraz už odhadnúť. Na výber hádam všetko, od kuracieho maska, cez bravčové, po morské potvory všeho druhu, rôzne rybacie knedlicky a napokon aj kadejaké saláty - pravdupovediac, ich zloženie mi je do dnes neznáme. Tak ako aj asi tretina zo všetkého čo som v Thajsku zjedol.

Avšak všetko čo bolo na výber, ležalo na stoloch v surovej podobe, tak ostávala otázka, že čo s tým? Že či to čo si vyberieme nám potom aj pred očami pripraví, či ako teda... Prísadli sme si k stolčeku, taký zvláštny, s veľkým kruhovým otvorom v strede. A čakáme čo sa bude diať. Priniesli zrazu také čosi veľké plechové a vložili to do tej diery. Bolo to plne zeravých uhlíkov a šalala z toho poriadna horúca. Do zliabku (či čor zľabu), ktorý lemoval celý okraj "piecky" vliali akúsi mierne zafarbenú vodu. Nejaký vyvar alebo čo. Na vrch položili kocku masť, ktorá zasýcala a hneď pustila malé potučky masť, stekajúc dole rozpalenou plochou až k vyvaru.

FOTKY Z GALERIE

Čo si dame na pitie? Kolu. A teraz čo? Hmm.. oči doprava, dolava, a-ha! Ludkovia si pekne s vydlickami nakladali jednotlivé maska a dobroty na rozpalenú plochu medzi masťou a vyvarom, kde sa pekne opiekli, potom maska ponamacali do rôznych omáčok a jedli. No čo budem rozprávať... hneď sme sa zhrkli k stolom, misticky v rukách, vydlicky v pozore a nadobávali sme si z každého trosku.

Keď sme si nanosili surovej maska na stôl, zabehol som ešte po ryžu, melon, ananas, dokonca aj nejaké hranolky sa našli. A samozrejme omáčku, pikantnú, jaaaj, a jak veľmi. A presne tu mám na Thajsku asi najradšej. Mmmm... na výber bola kari, potom normálne chilli, ale delena na dve varianty - hot a mild. Skor by som ich označil Very Hot a Hot, ale vlastne časom, ako si tak človek zvyká, jazyk si privykne aj na stiplavosť riadneho kalibru. Zaciňali sme samozrejme s Mild, ale hneď sme prebehli na ostrejšiu variantu.

A už sme sedeli, veselí, vysmiatí pri stoloch, opekali masička, prevracali, posuvali, kedy-tedy ktosi príbehol nám do toho doliat nalevu, resp. vymeniť kocku speku, a pekne pomalicky sme si pochutnávali na dobrotkách, dezinfikovaných v nesmierne chutnej a pikantnej Thajskej omáčke.

Labuuzo... s plnými žalúdkami sme ešte nazreli k susedovcom, že čo to ti tam stváraju... a ti si pchali rôzne zeleniny do vody, kde sa im paradne prevarili, napokon si našli ten vyvar do misiek a pridali Thajské nudle... viete, také tie Wi-fon samovarne nudle. A pochutnávali si. No a čo sme mi menej hladní? Už-aj sme nakladali do vyvaru zeleninky od vymyslu sveta a to sme už mali túsak, že z toho bude čosi vynikajúce. Veď koľko fajnovej stavicky z prepečeného maska už nastekalo do vyvaru.... mmm.... a tak sme nechali zelicko ešte trosku poluhovať a začalo sa s naberaním. Polievocka taká výborná, že až prilis. Uplný úžas. Tak chuti pravý Wi-Fon... nie také tie malé slané sáčoky s glutamanom sodným. Ozajstny pravý nefalšovaný Wi-fon.

Odgulali sme sa z restaurácie po zaplatení... mmm... v BA by si za to jeden človek možno dal vyprazaný syr s hranolkami. Nasadli na taťosa a dávaj chrapat do chatrky. Úžasne je to Thajsko, veru, s plným žalúdkom sa hneď všetko vidí ešte krajšie a krajšie a krajšie... Na druhý deň sme predĺžili prenájom motorecky a vybrali sme sa obkuknúť ešte to, čo sme si v prvý deň povedali, že už na to nie je čas.

Na ostrove sa nachádza krokodíla farma, motýlia farma, mnoho kláštorov a Wat-ov a Paguod, no a my sme si omylom prezreli práve jednu takú pagodu. Chceli sme síce trafiť kamsi inam, ale veľmi zaujímavá improvizovaná cestná značka nás zatahlo trosku ďalej, než sme chceli, tak a čo už, keď poblízku je zlatá pagoda. Nevedeli sme, že sa jedná o veľmi zvláštnu stavbu. Jej zvláštnosťou bolo, že stála na pláži, na okraji pevniny neďaleko od mora. Asi sa z tej strany nedali očakávať žiadne prílišné prílivy, či Tsu-Nami... Inac by to tam už dávno nestalo.

Cele jej okolie úplne vyludnené, nevedeli sme, či sme náhodou nevhupli na motorke až do vnútra nejakého uzavretého kláštoru či čo... No ako správni turisti, motorkou dobreže nie až dnu do pagody... a potom sme sa poobhliadli. Nikde nikoho, až na jedného mnicha pri vstupe do akehošho chrámu postaveného obďalec. Pozeráme sa na neho... usmev... on sa pousmial, vraviac "všetko v poriadku" a tak sme sa pobrali fotografovať zlatú pagodu.

Pokračovanie sa pokúsim doplniť v čo najrozumnejšom case, núž, ale odkedy sa mi začala Univerzita, nemám už na nič extra čas.

VIAC A VIAC FOTIEK!